NEROVNOCENNOSŤ – 1. časť

Otázka : Raz si mi povedal, že esencia života, ktorá je uložená v mužskej spermii je rovnocenná, nech jej nositeľom je ktokoľvek, je to naozaj tak?

Odpoveď: Áno, správne je to tak a toto je tiež jedna z rovín rovnocennosti.

Táto rovnocennosť však nie je v ľudskej spoločnosti prijímaná.

Je to tak preto, že v ľudskej spoločnosti je momentálne prirodzená nadvláda a moc, preto v nej tá rovnocennosť v podstate neexistuje a prirodzená je nerovnocennosť.

Rovnocennosť má viacej rovín a sú to nie len partnerské vzťahy medzi mužom a ženou, ale aj postavenie v práci, v rodine a v spoločnosti.

V súčasnosti v ľudskej spoločnosti má muž vyššiu mzdu ako žena a muž má lepšie postavenie a spoločenský honor ako žena.

Aj voči rasám je prijímaná v ľudskej spoločnosti nerovnocennosť, rovnako aj voči prírode a človek sa považuje za všemocného a vaša spoločnosť momentálne túto nerovnocennosť prijíma a žije.

Prišiel predo mňa mlyn v jeho rôznych formách.

Takže vnímam klasický mlyn, ktorý má koleso poháňané vodou.

Ďalej vnímam mlyn, ktorý má veľké koleso a to koleso sa roztáča tak, že v ňom kráča človek.

Vnímam aj ďalší mlyn a je to klasický veterný mlyn, kde koleso mlyna točí vietor.

Na ďalšom mlyne sa koleso roztáča tak, že je ťahané koníkom, ktorý chodí v kruhu.

Vnímam ďalší mlyn, ktorým sú dva veľké kamene pri sebe a je tam kľuka, ktorou točí človek.

Prostredníctvom myšlienky, ktorá mi prišla, som pochopila, že sa mi takto ukázali rôzne spôsoby mletia obilnín a semien. Avšak nejakým spôsobom mi do tohto procesu vstúpilo ego, lebo začalo tie mlyny posudzovať a posielalo ich preč.

Otázka: Spýtala som sa či ten obraz rôznych mlynov, ktorý mi prišiel, som vnímala správne a tie všetky mlyny, sú len rôzne spôsoby mletia v tej rovnocennosti a teda každý z tých mlynov tam mal byť, alebo len niektoré z tých mlynov som mala vidieť a prijať.

Odpoveď: Všetky si mala vidieť a všetky si mala prijať, pretože sú navzájom rovnocenné.

V rámci rôznych mlynov je vždy výsledkom proces mletia obilnín, zrna, korenia, semien, alebo čohokoľvek čo sa melie a to mletie je rovnocenné, hoci tých spôsobov akým zomlieť obilniny a rôzne iné semená je veľa, tak ten výsledok je vždy rovnaký.

Takže tá ROVNOCENNOSŤ spočíva v tom mletí.

Možno som si mala uvedomiť ako to ego posudzovaním vytvára tú NEROVNOCENNOSŤ.

Ego mi podsúvalo myšlienky, že len tento mlyn je dobrý a tento už nie a tento mlyn tam nepatrí, tento si nevšímaj. Takto sa moje ego chcelo do tohto procesu svojím posudzovaním vložiť.

Teraz vnímam, že je úplne jedno, ktorý z tých mlynov si vyberiem, lebo to čo prostredníctvom neho chcem dosiahnuť je vždy rovnaké.

Ten výsledok práce ktoréhokoľvek z tých mlynov je vždy rovnaký a je to zomletie toho tovaru, zŕn, semien, akejkoľvek plodiny, ktorú chcem zomlieť.

Skutočnosť, ktorý z tých mlynov má najvyššiu účinnosť, alebo najlepšie urobí svoju prácu, závisí od okolností toho prostredia, kde sa ten mlyn nachádza.

V krajine, kde nie je voda, nemá zmysel postaviť vodný mlyn.

A rovnako v krajine, kde nefúka vietor nič nezomeliem, ak tam postavím veterný mlyn.

Takže v súlade s podmienkami prostredia, je potrebné, aby som si vybrala ten správny spôsob mletia a postavila ten mlyn, ktorým dosiahnem to, že zomeliem plodiny, ktoré som dopestovala.

Mletie ako také je ROVNOCENNÉ, nech si vyberiem ktorýkoľvek z tých spôsobov.

Ako keby sme pri tomto procese mletia, chápali tú ROVNOCENNOSŤ a dokázali prispôsobiť ten spôsob mletia tak, aby sme dosiahli čo najlepší výsledok vzhľadom na podmienky a okolnosti toho prostredia a krajiny, kde náš mlyn chceme postaviť.

A či je potom ten pohon ručný, vodný, veterný, alebo či je konský, vždy je to mlyn.

A vždy pomocou neho dosiahneme rovnaký výsledok, teda zomelieme to, čo sme si priniesli a čo chceme, aby sa v tom mlyne zomlelo.

Prijímame tú jeho službu, teda výsledok jeho práce bez ohľadu na to, aký má ten mlyn tvar.

V tomto prípade je pre nás dôležitý a podstatný ten výsledok, ktorý nám ten mlyn prinesie a to je to, že zomelie obilie na múku, alebo čokoľvek iné, čo chceme zomlieť.

V tomto procese nevedome prijímame tú ROVNOCENNOSŤ bez ohľadu na tvar, veľkosť, druh a spôsob mletia.

Toto máme ako keby nevedomú ROVNOCENNOSŤ, ktorú sme prijali, lebo nás zaujíma len ten výsledný produkt a žiadna ľudská bytosť nerieši ako ten mlyn vyzerá a podstatné pre človeka je to, že ten mlyn je funkčný.

V tomto prípade nás zaujíma len funkčnosť, čiže schopnosť mlyna, ako dokáže zomlieť to, čo sme si priniesli a je nám v podstate jedno akú formu má ten mlyn.

Súvisí to s našou schopnosťou PREŽIŤ, pretože keď sme ako ľudstvo začali pestovať rastliny a obilie a prestali sme byť len lovcami, naša schopnosť prežiť sa zvýšila, lebo prestala byť náhodná a závislá od toho, či sa podarí uloviť zver, alebo nie.

V tom čase sme sa stali viacej závislí na potravinách, ktoré sme si dokázali sami dopestovať.

Aby sme si mohli z nich pripraviť jedlo, potrebovali sme sa naučiť dopestované semená mlieť.

Práve táto schopnosť prežiť, ktorá sa potom naviazala na našu schopnosť dokázať zomlieť to, čo sme si dopestovali, aby sme mohli prežiť zimné a chladné obdobia, nevedome v nás ukotvila ROVNOCENNOSŤ prijímania rôznych spôsobov mletia.

Túto ROVNOCENNOSŤ prijímame AUTOMATICKY, lebo je naviazaná na našu schopnosť PREŽIŤ a máme ju zapísanú v našom nevedomí.

Teraz ako druhý príklad si zoberieme to, čo je pre každú ľudskú bytosť v súčasnosti prirodzenou súčasťou života a to je automobil.

Automobil vám prináša rýchlejšiu schopnosť pohybu a premiestňovania sa, avšak toto už nie je naviazané bytostne na vašu schopnosť prežiť a v tomto prípade tú ROVNOCENNOSŤ nemáte vo vašom nevedomí zapísanú.

Preto čo sa týka automobilov, ich značiek, druhov, farieb a vybavenia máte vytvorený hierarchický systém, ktorý celá ľudská spoločnosť prijíma.

Vyjadrujete ju v hodnote peňazí, ktoré za to, ktoré auto musíte zaplatiť, keď ho chcete vlastniť.

Čím je ten automobil drahší, tak v rámci toho hierarchického rebríčka stojí vyššie.

V tomto prípade máte prijatý do nevedomých rovín svojho rozumu a schopnosti myslieť, práve tento hierarchický rebríček, ktorý je oceňovaný prostredníctvom peňazí a finančného vyjadrenia hodnoty toho, ktorého automobilu.

Ten prvý systém, kde máte nevedome v sebe zapísanú ROVNOCENNOSŤ, sa do vás ľudských bytostí vkódovával a zapisoval veľmi dlhý čas a boli to stovky a tisíce rokov.

Teraz si uvedomte si, že ten druhý systém NEROVNOCENNOSTI sa do vás vkódoval a zapísal veľmi rýchlo a nebolo k tomu potrebné ani jedno celé storočie.

To znamená, že tú NEROVNOCENNOSŤ veľmi rýchlo prijímate ako svoju súčasť a zapisujete ju do nevedomých rovín svojho myslenia a spôsobu rozmýšľania, prijímania, fungovania žitia a bytia a ani si potom neuvedomujete, že z tých nevedomých rovín práve táto NEROVNOCENNOSŤ ovplyvňuje všetky vaše ďalšie rozhodovacie procesy.

ROVNOCENNOSŤ ako taká je previazaná so základným pudom prežitia, kdežto NEROVNOCENNOSŤ je naviazaná na to, čo vám prináša do vášho života jeho spríjemnenie, zvýhodnenie, zlepšenie, prináša vám pohodlie, určité výhody a benefity.

A práve preto NEROVNOCENNOSŤ tak ľahko prijímate, pretože ona svojim spôsobom podporuje v ľudských bytostiach LENIVOSŤ.

LENIVOSŤ je ďalší nástroj, ktorý strach vytvoril k tomu, aby dokázal ľudskú bytosť odviesť od jej podstaty, aby jej skryl tú podstatu toho čím ona je a aby vytváral falošnú ilúziu spôsobu života a bytia, ktorú tá ľudská bytosť veľmi ľahko potom prijme za svoju vlastnú.